

7. 3. сѣхнало, защото не имало влага. Слѣдъ
 това друго паднало между трѣнїе, и
 като пораснали трѣнїето, подавили о
 нова сѣма. И послѣднѣното паднало
 на добра земла, и то като пораснало,
 дало плодъ въ стотина (сто ката).
 Това като казалъ Исусъ, извикалъ:
 който има оуши да слѣша, нека слѣша!
 7. 4. И като попытали Исуса оученицитѣ
 неговы: какво изъавѣва таа прѣтча;
 7. 5. Тогасъ Господь Исусъ изъяснилъ онова
 оуприличаванїе така: сѣматѣ ѣ слово
 7. 6. Божїе, при пѣтьатъ са онѣйзи, който
 слѣшатъ слѣвото Божїе, ала го не ра-
 зумѣватъ, послѣ това прихѣди дѣаво-
 латъ и истрагнѣва онова слово изъ сер-
 цѣта тѣхни, заради да не повѣрватъ
 и сѣ спасѣтъ. И на каменїето са о-
 ные, който, кога слѣшатъ слѣвото Бо-
 жїе, сасъ радѣсть го прѣемватъ, и до
 нѣкое си времѣ вѣрватъ. Ала защото
 не иматъ коренъ, тїи са времѣнни и сѣ
 препѣнватъ въ Христѣ. И въ нѣкое
 искѣшенїе, кога имъ сѣ случѣ слоупѣ-
 чїе, или гоненїе за слѣвото Божїе, ско-
 рѣ ѡпадватъ. И въ трѣнїето са онѣй-
 зи, който, послѣ като чѣватъ слѣвото
 Божїе,

Мат.о.

гл. 13.

7. 13.

18к.

19. 13.

7. 13.

7. 13.

7. 13.

7. 13.

7. 13.

7. 13.

7. 13.

7. 13.

7. 13.

7. 13.

7. 13.

7. 13.

7. 13.

7. 13.

7. 13.